

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25359/2023
25.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Штефанија Пацек, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Гогих, адвокат из ..., ради исплате, накнаде штете и предаје ствари, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 697/23 од 27.04.2023. године, у седници већа одржаној 25.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 697/23 од 27.04.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 697/23 од 27.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П 145/22 од 03.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужени на име уложеног рада и материјала у некретнину туженог, ближе описану у овом ставу изреке, исплати 554.777,00 динара са законском затезном каматом од 26.06.2016. године до исплате, да му преда у посед покретне ствари наведене у изреци, као и да му на име накнаде штете због изгубљене добити за период од 25.06.2016. године до 20.04.2019. године исплати новчане износе са законском затезном каматом, ближе одређене у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужени повукао тужбу у делу којим је тражио да му тужени преда у посед фискалну касу. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 220.050,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 697/23 од 27.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена у побијаном делу којим је одбијен тужбени захтев и делу одлуке о трошковима поступка.. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавио тужилац, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за накнаду уложеног рада и материјала у некретнину туженог, предају ствари у посед тужиоцу и накнаду материјалне штете у виду измакле добити, тако што је исти одбијен с позивом на чланове 154, 189. и 210. ЗОО и члана 7. и 231. ЗПП, у чињенично-правној ситуацији да су тужилац и правни претходник туженог уговором о закупу непокретности уговорили да тужилац, као купац, нема право да потажује трошкове изведених радова на закупљеној непокретности, да није доказао да је спорне покретне ствари оставио у локалу туженог и да кривицом туженог није могао да се бави угоститељском делатношћу, с обзиром да је одмах након иселења из локала туженог извршио брисање своје угоститељске радње из регистра привредних субјеката.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите и разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд је оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. У парницама са тужбеним захтевом за исплату, односно накнаду штете и предају ствари у посед, примена материјалног права је условљена утврђеним чињеничним стањем. Утврђено чињенично стање не може се оспоравати у поступку по ревизији, ни када је редовна ревизија дозвољена (члан 407. став 2. ЗПП). То свакако не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије, чија је дозвољеност условљена испуњењем додатних законских услова који се односе искључиво на примену материјалног права. У конкретном случају о свим захтевима је одлучено применом одговарајућих института материјалног права. Ревизијом се конкретизовано не указује да је одступљено од судске праксе по наведеним правним институтима, мимо којих нема потребе за разматрањем других правних питања.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 26.06.2019. године, а вредност спора је 1.036.555,00 динара.

Како вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**